

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 454/2025
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вукојице Секулића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару Кв.бр.109/24 од 22.10.2024.године и Апелационог суда у Нишу Кж2 914/24 од 22.01.2025.године, у седници већа одржаној дана 10.04.2025. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вукојице Секулића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зајечару Кв.бр.109/24 од 22.10.2024.године и Апелационог суда у Нишу Кж2 914/24 од 22.01.2025.године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зајечару Кв.бр.109/24 од 22.10.2024.године одбачен је захтев браниоца осуђеног АА, адвоката Вукојице Секулића за понављање кривичног поступка, окончаног пресудом Врховног суда Кзз 1015/23 од 10.10.2023.године, којом је преиначена правноснажна пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 205/23 од 29.05.2023.године, а којом је преиначена пресуда Вишег суда у Зајечару К.бр.9/22 од 29.11.2022.године.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 914/24 од 22.01.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Зајечару Кв.бр.109/24 од 22.10.2024. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Вукојица Секулић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијана решења и усвоји захтев за понављање поступка или да укине наведена решења и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Вукојица Секулић у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Међутим, наведену повреду бранилац окривљеног образлаже наводима да је спорно то што потврда о привремено одузетим предметима Ку.број 751/21 од 03.09.2021. године која се спомиње у решењу Апелационог суда у Нишу, коју је потписао окривљени и у којој је наведено да је од окривљеног одузет један теget прслук на ком су пронађени ДНК трагови оштећеног, не постоји у списима предмета, већ је окривљеном приликом прегледа возила издата потврда о привремено одузетим предметима Ку број ПУ 233-156/21 од 02.09.2021.године. Према наводима захтева на овом доказу се није могла заснивати судска одлука, а у питању је кључни доказ на основу ког је осуђен окривљени АА. Са друге стране, у побијаном првостепеном решењу Виши суд уопште не спомиње број потврде о одузетим предметима у којој је наведен теget прслук, већ само истиче да ју је окривљени потписао без примедбе. Даље, у решењу је наведено да је окривљени потписао три потврде, иако је потписао само две, док је трећу потписала његова супруга, од које је неспорно одузет један теget прслук окривљеног, али на којем нису пронађени трагови оштећеног. Имајући све наведено у виду, по оцени браниоца, у конкретном случају су испуњени сви услови за понављање поступка.

По оцени Врховног суда, иако бранилац окривљеног формално означава повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, исти суштински указује на повреду закона 473. став 1. тачка 3) ЗКП, дајући сопствену оцену о постојању услова за понављање поступка.

Како повреда закона из члана 473. став 1. тачка 3) ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је овај суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вукојице Секулића оценио као недозвољен.

С тога је Врховни суд са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић